Hear No Evil, See No Evil, Speak No Evil (II)

On Octombrie 06, 2015

Prețuiește tot ceea ce reprezinți în marea ecuație a științei, prin activarea abilității de a te conforma unui „înainte" care nu a mai existat niciodată.

Sublim, se ridica din interior spre exterior întrebarea din mijlocul magiei: „Încotro te întorci pentru a putea realiza pași uriași înainte?"

În fața acestei întrebări preferențiale, împinse până într-un punct extrem, mi-am împărțit părerile în două. Pe de o parte viața lua forma unui semicerc larg, continuându-și ascensiunea până la întâlnirea cu moartea. Pe de altă parte moartea survenea ca urmare a prelungirii vieții. Prin urmare, alteritatea se putea distinge la orizontul unei conștiințe care trebuia regândită prin intervenția impulsurilor inerente de tip contrar. „Of course I know everything / But you don't know my thinking."

Eram parcă prezent pe scena unui Alter Ego care aproape îmi substituise întreaga ființă prin faptul că îmi aducea în imaginea vieții o poveste mult mai sobră decât m-aș aștepta, o particularitate a deviației de la simplitatea cu care trebuie abordată realitatea. Ca într-o călătorie spre lumea lui Dante, unde nimic și pe nimenea n-ai mai recunoște, în care nu ai cum să vezi decât umbra ta într-o dispută cu reputația ei.

Asemenea purgatoriului, în acest spațiu ambiguu, un adevărat nucleu de particularități ale memoriei "Cache" explicate prin modelul fenomenului de intersectare a două planuri distincte, în acest pasaj obligatoriu pe drumul producerii cunoașterii absolute, eram condiționat de o singură regulă: "Hear No Evil, See No Evil, Speak No Evil".

Leadership: Semnificația pe care o dai formării unei concepții de sine adecvată realității, te face să întrebi dacă viața unei singure persoane poate fi atât de palpitantă în cursul unei experiențe de tip "revelația unei lumi ascunse"?

O concepție de sine adecvată realității se formează prin prisma unei experiențe de viață pusă sub semnul confruntării cu trăirile unei eveniment ce are loc în sfera acțiunii voinței de a crea o conștiință lucidă în fața absurdității lumii pe care o cutreieri. O lume care oricând își poate schimba coordonatele, putând să degenereze într-o contemplare de adâncă visare.

Era aici o perspectivă înaintată, ca o lumină puternică ghidându-mă spre o nouă intensitate. O putere sporită de conștientizarea unei lumi ascunse, în care apăream ca o realitate după care nu poți pune punct. Eram dublura unui om închis în dublura unei alte realități decât cea știut adevărată?

Ce putere mă claustrase în acest joc supus geografiei alterității? Ajunsesem parcă la capătul unei scări largi, cu trepte separate în mod egal. Aș fi luat în brațe neobositul avânt al înstrăinării de tot ce nu-mi e de folos, de la faptul că nu-mi găsesc locul în suma tuturor cunoașterilor. Ca apoi să cobor pe treptele de marmură ale misticismului, până jos, în pustiul cel mai îndepărtat. Ceva din mine refuza să ia fantasticul acesta drept realitate. "One thing is clear, the atmosphere is thin and it's cold."

Dați-mi voie să mă integrez o clipă în romanul „Perpetuum Mobile". Recunosc că mă situam la limita oniricului, gândindu-mă la tipul de evoluție conceptuală din prozele lui Artur Silvestri: dacă ele au început din linia unui surrealism, a unui realism magic, în care este greu

descifrezi granița subțire din care se trece din real în ireal sau imaginar, din posibil spre altceva, la fel se întâmpla și cu dimensiunea onirică a prozei mele.

Leadership: Încotro te întorci pentru a putea realiza pași uriași înainte, astfel încât să contribui la adăugarea unei experiențe de gestionare a științei în procesul dezvoltării tale?

Tot ceea ce reprezinți în marea ecuația a științei, suprapusă traiectoriei leadershipului prin activarea abilității de a te conforma unui „înainte" care nu a mai existat niciodată, intră în contact cu puterea de conștientizare a unei existențe separate. Este vorba despre un „înainte" indus printr-o gândire pretată rafinamentului interpretativ, orientat strict spre un anumit tipar de redefinire a lumii pe care o gândești ca fiind realitatea.

Printr-o astfel de existență de sine, evoluată dintr-un set de stări care te scot cu forța din rutina intelectului, reușești să trăiești într-un univers magic construit cu multă grijă. Trebuie să te întorci spre ceea ce este ascuns în tine, spre ceea ce ai fost cândva într-un plan al fantasticului unde regulile-s inversate, pentru a descifra realitatea de dincolo de dependența de a fi mereu în control, dependența de putere, deci să experimentezi o transformare a ceea ce pare tangibil prin referire la un moment în care granițele dintre posibil și imposibil se estompează.

Ficțiunea este ceea ce trăiești într-un mediu care se împotrivește influenței modelatoare a lumii, fapt care ajută să adopți o atitudine de dezaprobare a manifestărilor externe de autoritate, să-ți extinzi viziunea dincolo de ceea ce cunoști despre tine și a fi ceea ce ai vrea să fii cu adevărat. Aici, avem de-a face cu știința de a te transpune într-un personaj de poveste care își croiește singur planurile de viitor, nestingherit de vreo constrângere, fără sinuozități și opriri forțate.

Transformarea de sine este știința de a fi altcineva decât cel ce ești în realitate.

Leadership: Poți să descifrezi granița subțire din care se trece din real în ireal sau imaginar, din posibil spre altceva, croindu-ți drum prin rândurile unei povești scrise cu o tehnică de șaradă?

Să ne amintim vorbele marelui scriitor român, Al. Busuioceanu: *„Din umbra lumii va țâșni întotdeauna identitatea și adversitatea aceasta, creatoare veșnic de identități noi: Eu și lucrurile. Căci Universul întreg Eu îl creez."*

Dacă preferi să te întorci la o lume care nu conferă propriei tale valori și experiențe o măsură a efectului produs de conștientizarea unei noi perspective de abordare a fenomenului diversității, atunci nu vei reuși să te încadrezi în acea probabilitate de manifestare a autenticității pe care (încă) nu o cunoști.

O poveste scrisă cu o tehnică de șaradă este creația unei minți geniale care enunță, sub formă metaforică, unele trăsături specifice ale unei ființe misterioase cu două vieți: una care se cere trăită prin sentimentul de omnipotență, omniscientă, infailibilitate, și cealaltă care se cere trăită prin puterea de înțelegere a tensiunii lăuntricului (intuit prin identificare cu un AlterEgo ce devine autonom odată ce își însușește posibilitățile apărute într-un cadru subiectiv de existență).

Ceea ce constituie un criteriu de identificare a unui pas înainte spre culmile științei, luând în brațe neobositul avânt al înstrăinării de tot ce nu îți este de folos pentru evoluție, este tocmai opusul a ceea ce cunoști - the unknown - provenit dintr-un soi de extindere a

limitelor ce decurg din corelații între gânduri, idei, teorii și întâmplări reale.

Puntea care face legătura cu marea putere a experienței de a fi altcineva este străbătută permanent de impulsul stringent de a te îndrepta acolo unde nu ai fost niciodată.

Așa cum tăcerea poate avea o valoare aproape egală cu vorba, la fel necunoscutul spre care tinzi poate avea o valoare aproape egală cu știutul - dacă reușești să-l pătrunzi și să-l valorifici. Poți să descifrezi granița subțire din care se trece din real în ireal sau imaginar, din posibil spre altceva?

Marea artă a explorării unui sine autentic este să fii stăpân pe o realitate construită dincolo de experiența personal obiectivă.

Hear No Evil, See No Evil, Speak No Evil este o invitație la descoperirea dimensiunii întâlnirii dintre real și imaginar, dintre cunoscut și necunoscut, făcând să vibreze la unison acea conștiință a confruntării cu limitele autoimpuse ce trebuiesc depășite pentru a evolua în continuare.

* Notă: Sparks - Hear No Evil, See No Evil, Speak No Evil

Source: https://neculaifantanaru.com/hear-no-evil-see-no-evil-speak-no-evil-II.html